

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200668
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8219200668.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Š. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX Q., právne zastúpený: JUDr. Martin Timko, advokát, so sídlom Hlavná 23, 080 01 Prešov, proti žalovanej: G. S., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX Q. (predtým označená ako žalovaná v 2.) rade), právne zastúpená: JUDr. Matúš Hrib, advokát, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 9C/17/2019 -87 zo dňa 18.08.2021, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok v jeho napdnutej časti, t.j. výroku II. o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej (predtým v 2) rade).

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely G. XXX/XXX - orná pôda o výmere XX m², vedenej Okresným úradom C., katastrálny odbor pre okres C., obec F. a katastrálne územie F. na LV XXX. Výrokom II. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 100% a voči žalovanému mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. V záhlaví rozsudku bola terajšia žalovaná označená ako žalovaná v 2.) rade. Ako žalovaný v 1) rade bol uvedený A. Z..

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 137 písm. c) § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonník (ďalej len „OZ“).

3. Skonštatoval, že z LV č. XXX, katastrálneho územia F. vyplýva, že sú na ňom evidované parcely registra „E“ a to parcela EKN XXX/XX - orná pôda vo výmere XXX m² a parcela G. XXX/XXX - orná pôda vo výmere XX m², ktoré sú vedené v podielovom spoluvlastníctve žalovaných a to vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 k celku každého z nich, pričom žalovaný mal nadobudnúť predmetné spoluvlastnícke právo titulom osvedčenia o dedičstve sp. zn. 4 D 186/07, Z 449/2008 a žalovaná titulom uznesenia o dedičstve sp. zn. 6 D 110/2016, Dnot 250/2016, IČS 8216204921 z 13.06.2017 - Z 1848/2017.

4. Uviedol, že z LV č. 584, katastrálneho územia F. vyplýva, že sú na ňom evidované parcely registra „C“ a to parcely: L. XXX/X - ostatná plocha vo výmere XXX m²; L. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX m², na ktorej stojaca stavba je evidovaná na LV č. XXX a parcela L. XXX/XX - ostatná plocha vo výmere XX m², ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu a to titulom zmluvy o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva -N. X/XXXX; OPÚ C. č. X/XXXX/XXXXX - Q. XXX/XXXX.

5. Zo zmluvy o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je zrejmé, že bola uzavretá 27.12.2004 medzi žalobcom a A. Z. a Z. E., rod. Z., ktorí sa dohodli na zrušení ich podielového spoluvlastníctva k parcele EKN XXX/XX - orná pôda vo výmere 1.611 m², ktorej výmera bola geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX opravená na výmeru 1.120 m², pričom žalobca mal na tejto vporadúvanej parcele spoluvlastnícky podiel 2/4 k celku a ostatní dvaja spoluvlastníci po 1/4 z celku, pričom označeným geometrickým plánom bola z vporadúvanej parcely odčlenená parcela CKN XXX/X o výmere XXX m², ktorej výlučným vlastníkom sa stal žalobca a zostatok parcely G. XXX/XX o výmere XXX m² ostal v podielovom spoluvlastníctve ostatných dvoch spoluvlastníkov, každého z nich v 1 k celku. Geometrický plán č. XXXXXXXX-XX/XXXX vypracovaný 12/2004 geodetom B. C. bol prílohou k označenej zmluve.

6. Listom zo dňa 25.02.2019 adresovaným žalovaným ich žalobca vyzval na riešenie katastrálnym úradom konštatovanej duplicity zápisu spornej parcely, dohodou.

7. Z rozhodnutia č. k. 5 C 38/2020 -34 zo dňa 18.09.2020 vyplynulo, že ním súd prvej inštancie čiastočne vyhovel návrhu žalobcov 1) - 5), z ktorých v tomto konaní žalovaná, mala postavenie žalobkyne 5) a uložil žalovanému, ktorý je v tomto spore žalobcom, aby strpel právo prechodu žalobcov 1) - 5) cez jeho parcelu L. XXX/XX.

8. Krajský súd v Prešove svojim uznesením č. k. 8 Co 51/2020 -72 zo 14.12.2020 v odvolacom konaní mimo iné čiastočne zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 5 C 38/2020 -34 z 18.09.2020 a to tak, že návrh žalobcov 4/ a 5/ (teda v tomto konaní žalovanej) na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že žalobcovia 4) a 5) vecne nevyargumentovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

9. V danom prípade sa žalobca domáhal určenia svojho vlastníckeho práva k spornej parcele - G. XXX/XXX - orná pôda o výmere XX m², vedenej na LV č. XXX, katastrálne územie F.L. a to z dôvodu duplicity evidencie tejto parcely v operátoch katastra nehnuteľností s parcelou vlastnícky už patriacou žalobcovi L. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², evidovanej na LV č. XXX katastrálne územie F., ktorú duplicitu evidencie konštatoval aj samotný katastrálny úrad v liste č. X.-C.-E.-XXXX-E.-XXXX/XXXX/Ti zo dňa 13.12.2018. Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na to, že žalovaní bezo zvyšku nárok žalobcu uznali a teda tento nárok nebol medzi stranami konania sporným, súd prvej inštancie bez ďalšieho žalobe žalobcu vyhovel.

10. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 prvá veta CSP. Žalobca svojou žalobou inicioval súdny spor iba z dôvodu neústretného postoja žalovanej mimosúdne sa dohodnúť, aj keď paradoxne žalovaná vecne nárok žalobcu uznala, avšak z dôvodu vedenia iného, s danou vecou nesúvisiaceho súdneho sporu, ktorý žalovaná vedie so žalobcom, žalovaná aj v tejto danej veci mimosúdnu dohodu odmietla. Spory žalobcu a žalovanej, ktoré sú predmetom iného súdneho konania nemajú vecný vplyv ani prepojenie s predmetným súdnym sporom a teda ani s jeho trovami a aj v tomto inom konaní sa bude samostatne rozhodovať o jeho trovách konania. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie priznal v konaní plne úspešnému žalobcovi voči v konaní neúspešnej žalovanej 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktorý nárok nedelil aj medzi žalovaného, pretože ten svojím postojom nevytvoril živnú pôdu pre začatie tohto súdneho sporu, keďže ešte pred začatím súdneho sporu proklamoval svoj záujem so žalobcom sa mimosúdne dohodnúť, avšak k dohode nedošlo iba z dôvodu jeho nerozlučného spoločenstva so žalovanou, titulom ich spoluvlastníckeho práva k spornej parcele. O samotnej výške trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Proti predmetnému rozhodnutiu, výroku II., podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá bola v pôvodnom rozsudku označená ako žalovaná v 2.) rade. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentom o tom, že nezapríčinila chybu v zápisoch katastra, avšak jej argumentáciu v smere správania sa žalobcu vo vzťahu k nárokom žalovanej považoval za konanie „oko za oko“. Poukázala na to, že reagovala na predžalobnú výzvu PZ žalobcu a mala záujem vec prejednať, avšak v širšom rozsahu, vo vzťahu k bezprostredne susediacemu pozemku žalobcu. Žalobca však nemal záujem riešiť porušenie práva žalovanej, ktoré sám úmyselne spôsobil a trval len na svojej žalobe. Taktiež namietala, že súd prvej inštancie pochybil

pri právnom hodnotení uplatnenia § 257 CSP pre nepriznanie trov konania, keďže žalobca dal svojim správaním príčinu pre zdržanlivý prístup žalovanej, spôsobil jej škodu morálnu i vecnú zatarasením cesty k bezprostredne jemu susediacej parcele. Uviedla, že nárok uznala, aby nedala dôvod vzniku ďalším trovám, ktoré boli od tohto momentu jednoznačne nehospodárne. Žaloba bola podaná s ohľadom na existenciu znaleckého posudku prirýchlo. Taktiež sa nejednalo o jednoduchú vec pre posúdenie správnosti odborných záverov k otázke vlastníctva žalovanej. Navrhla napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznať.

12. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne a rozhodnutie náležitým spôsobom riadne, prehľadne a systematicky odôvodnil. Žalovaná predtým označená ako žalovaná v 2.) rade zavinila vznik trov konania a to aj napriek tomu, že jej bola poskytnutá jednoduchá možnosť vec riešiť bez ingerencie súdu. Pohnútkou žalovanej bola snaha uškodiť žalobcovi, keďže medzi nimi dlhodobo existujú susedské spory. Žalovaná tak zapríčinila nutnosť začatia tohto civilného sporového konania aj napriek tomu, že jej bol známy skutkový a právny stav, ktorý bol jednoznačný. Na rozhodnutie spôsobom, aký si želá žalovaná v odvolaní neboli splnené podmienky, keďže nebol daný odvolací dôvod deklarovaný v odvolaní a rozhodnutie napadnuté odvolaním je vecne správne. Navrhoval napadnuté rozhodnutie potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

14. Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Žalovaná vo svojom odvolaní namietala pochybenie súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 257 CSP. K tomu odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 257 CSP nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; Vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.

17. Je potrebné vysloviť súhlas so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná duplicitu evidencie nezavinila. Žalobca však inicioval súdny spor iba z dôvodu neústupčivého postoja žalovanej mimosúdne sa dohodnúť, napriek tomu, že vecne nárok žalobcu uznala. Inak by to bolo v prípade, že by žalovaná bola o svojom vlastníctve presvedčená a aktívne by sa bránila. Žalobcovi by inak trovy konania nevznikli, keby sa nemusel domáhať svojho práva na súde. Spory v iných súdnych konaniach nemajú vplyv na uvedené konanie a tak ani na trovy preskúmvanej veci.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu neboli v konaní preukázané také podmienky, ktoré by podľa názoru žalovanej odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 CSP vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách prvoinštančného konania.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za nedôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej veci t.j. vo výroku II. o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej (predtým v 2.) rade) ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).